

Súd: Mestský súd Bratislava I  
Spisová značka: B5-3T/31/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0018010270  
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2025  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová  
ECLI: ECLI:SK:MSBA1:2025:0018010270.17

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava I, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Grendárovou a prísediacich sudcov Ing. Zuzany Kokavcovej a Mgr. Ľuboša Kolera, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. októbra 2025 v Bratislave pomerom 3:0

### r o z h o d o l :

obžalovaný W. H. Z. O. M. : nar. XX.XX.XXXX v H., trvalý pobyt Bratislava  
F. č. XXXX/X

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 01. októbra 2016 v čase asi o 01:40 hod. V Bratislave počas cesty autobusom MHD linky č. 93 zo zastávky „Hodžovo námestie“ na zastávku „Rusovská cesta“ vzal z predného ľavého vrečka krátkych nohavíc, ktoré mal oblečené poškodený W. X. mobilný telefón značky Xiaomi Redmi Note 2,16 GB, čiernej farby, zakúpený v júli 2016, IMEI: 867 515 025 177 949 za sumu 165,90 eur a po vystúpení z autobusu na zastávke „Rusovská cesta“ odišiel aj s mobilným telefónom preč, čím poškodenému Ladislavovi X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. O. č. X, Bratislava spôsobil škodu vo výške 165,90 eur.

T e d a

prísvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona účinného od 06. augusta 2024.

Podľa § 42, § 44 Trestného zákona účinného od 06. augusta 2024 upúšťa od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného W. H., pretože pokladá tresty uložené

-2- B5-3T/31/2018

-rozsudku Okresného súdu Bratislava II, pod sp.zn. 4T/80/2017, zo dňa 14. septembra 2021, právoplatný dňa 14. septembra 2021,  
-trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda, sp.zn. 1T/133/2016, zo dňa 27. decembra 2016, právoplatný dňa 31. januára 2017,  
-trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III, sp.zn. 2T/32/2018, zo dňa 22. júna 2018, právoplatný dňa 28. júla 2018,  
-rozsudku Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 1T/43/2018, zo dňa 26. augusta 2020, právoplatný dňa 26. augusta 2020

-trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. OT/6/2017, zo dňa 11.januára 2017, právoplatný dňa 11.januára 2017

na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za d o s t a t o č n ý .

#### **o d ô v o d n e n i e :**

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom svedka a zároveň poškodeného a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovvej časti rozsudku.

Na nariadené hlavné pojednávanie na deň 13.október 2025 sa neustanovil obžalovaný.

Predvolanie na hlavné pojednávanie ako i s dokladom ospravedlnenie neúčasti obvineného zo zdravotných problémov - vyjadrenie ošetrojúceho lekára v súlade s ustanovením § 120 ods. 2 Trestného poriadku (ďalej Tr.por.) obžalovaný prevzal dňa 11.augusta 2025.

Na predmetné nariadené hlavné pojednávanie i napriek tomu, že mu bolo doručené i ospravedlnenie neúčasti zo zdravotných dôvodov v súlade s ustanovením § 120 ods. 2 Tr.por. - dňa 13.októbra 2025 o 08:32 hod. z mailu od - lubica potacova bolo podané ospravedlnenie - citácia: chcel by som Vam oznamiť prostriedníctvom emailu ze dnes 13.oktobra sa necitim dobre mam vysoke teploty a ine.mam podozrenie na Covid 19 na kolko som bol navstivit sestru v nemocnici a aj navstevi su v nemocniciach obmedzene koli Covidu 19 prosim ospravedlnte ma (W. H.) s dnesneho pojednvania spravim si testi ktore mi isli uz kupit!. Za pochopenie dakujem. W. H. XX.X.XXXX. v H..

Súd vo veci podotýka, že hlavné pojednávanie bolo na čas 12.30 hod. (13.október 2025).

Podľa § 120 ods. 2 Tr.por. - v prípade ospravedlnenej neúčasti obvineného na úkone súdu zo zdravotných dôvodov je obvinený povinný predložiť vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že mu jeho zdravotný stav neumožňuje účasť na úkone, na ktorý bol predvolaný, bez ohrozenia života alebo vážneho zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nákazlivej ľudskej choroby.

Predmetné vyjadrenie ošetrojúceho lekára zo strany obžalovaného predložené nebolo.

-3- B5-3T/31/2018

Pokiaľ išlo o predmetné mailové podanie - navyše toto nie je zárukou toho, že údaje, ktoré tu boli napísané či sú i relevantné a teda pravdivé.

Len na okraj iný doklad - o zdravotnom stave obžalovaného predložený nebol - i napriek tomu, že v maily bolo uvedené - že testy mu už išli kúpiť - nepripojil k mailu (resp. nedoručil druhý mail) o pozitívite.

Súd predmetné neakceptoval a hlavné pojednávanie vykonal v neprítomnosti obžalovaného.

Súd vo veci prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania - kde tento vypovedal, že v predmetný večer išiel nočným autobusom z mesta do mestskej časti Petržalka, pretože v predmetnom období býval na Námestí hraničiarov. Na zastávke zaregistroval opitého chlapca, ktorý tiež nastúpil do predmetného nočného autobusu. Keď on vystupoval z autobusu všimol si medzi sedačkami mobilný telefón, ktorý zobral a vystúpil z autobusu. I predmetný chlapec vystupoval z autobusu a tento sa ho spýtal, či mu nezobral mobilný telefón. Obžalovaný mu odpovedal záporne, nechal sa i prehľadať. Mobilný telefón on dal do igelitky, kde mal fľaše s alkoholom ako i nealkoholickými nápojmi - pričom poškodený (chlapec) pozrel len do predmetnej tašky. Mobilný telefón tam poškodený nevidel. Obžalovaný predmetný mobilný telefón predal osobe pod menom W. H. ešte v ten večer za 80 eur, pričom tomuto uviedol, že mobilný telefón našiel. Mal za to, že on mobilný telefón neodcudzil, ale, že ho našiel medzi sedačkami v autobuse. Nemal vedomosť, že by patril predmetnému chlapcovi. Škodou bol ochotný uhradiť. Chlapec od neho stál na vzdialenosť asi meter.

Rozdielne v predmetnej veci počas celého dokazovania vypovedal svedok a zároveň poškodený W. X.. Tento potvrdil, že v predmetný večer išiel nočným autobusom MHD a číslom 93 do mestskej časti Petržalka. Po nastúpení do autobusu išiel do zadnej časti autobusu, kde zostal stáť a držal sa tyče. Chcel vystúpiť na zastávke Rusovská cesta - pričom pred vystúpením cítil, akoby mu niekto ťahal z ľavého predného vrečka mobilný telefón, ktorý tam mal odložený. Mobilný telefón mu totiž z vrečka vytŕčal, pretože bol dosť veľký. Potvrdil, že najbližšie pri ňom stál obžalovaný a preto sa jeho opýtal, či mu nevzal mobilný telefón, čo tento poprel. Potvrdil tiež, že obžalovaný mal igelitku kde mal fľaše - pozrel sa do predmetnej tašky, ktorú mu i sám obžalovaný ukázal. V predmetnej igelitke nevidel svoj mobilný telefón. Následne v predmetnej veci oznámil udalosť polícii prostredníctvom okoloidúceho, ktorý mu požiadal svoj vlastný mobilný telefón.

V podrobnostiach:

-poškodený dňa 02.októbra 2016 vypovedal - ako som si pozrel čas a mobilný telefón som vložil do predného ľavého vrečka kraťasových nohavíc. Ako autobus prichádzal na zastávku Rusovská cesta tak vtedy som ucítil ako keby mi niekto išiel vytiahnuť z vrečka nohavíc mobilný telefón (obžalovaného opoznal v rámci rekognície dňa 26.septembra 2017)

-poškodený dňa 27.októbra 2016 vypovedal - keď autobus prichádzal na zastávku Rusovská cesta, vtedy som ucítil ako keby mi niekto chcel vytiahnuť z vrečka mobil.

-poškodený dňa 13.februára 2018 vypovedal - pred vystúpením som cítil akoby mi niekto ťahal telefón z predného ľavého vrečka, ktorý som tam mal odložený. Telefón mi kúsok

-4- B5-3T/31/2018

vytŕčal pretože bol dosť veľký, ale mal ho tam celý čas, naposledy som sa pozeral na telefón na zastávke na Hodžovom kedy som si pozrel ako mi ide autobus.

-poškodený na hlavnom pojednávaní dňa 13.októbra 2025 vypovedal - ako mi bol mobilný telefón zobratý tak som stál. Vypadnúť mi nemohol, ja som cítil ten tlak, hneď som si to kontroloval. Pri tom ako som ucítil trenie vo vačku ako keď autobus zastavoval na zastávke Rusovská cesta , tak som si všimol, že ho nemám vo vačku. Po tom, čo autobus zastavil som obzeral kolo seba, kto je okolo mňa najbližšie, bol pri mne pán obžalovaný. Bol odo mňa vzdialený asi približne 20 cm, nik pri mne bližšie nebol.

Obžalovaný potvrdil, že predmetný mobilný telefón odcudzil - rozdielne vypovedal len spôsob jeho odcudzenia (našiel ho medzi sedačkami v autobuse).

Z uvedeného zo strany poškodeného vyplýva, že predmetný mobilný telefón mu teda nemohol spadnúť a nemohol byť medzi sedačkami, ako to vypovedal obžalovaný

- pretože v čase keď mu bol mobilný telefón odcudzený stál,

- bol na odchode z autobusu a pri ňom bol obžalovaný a vtedy ucítil, že mu niekto mobilný telefón vyberal z vrečka.

Súd v predmetnej veci uveril výpovedi poškodeného - a to i z dôvodu, že tento pred spáchaním predmetného skutku obžalovaného nepoznal. Nemal tak žiadny dôvod, aby uvádzal nepravdu o predmetnej skutočnosti. Nevyplývalo tak z výpovede poškodeného, že by vo vzťahu k obžalovanému mal napr. nepriateľský postoj.

Jeho výpoveď tak súd považoval za logickú, zrozumiteľnú, presvedčivú, pravdivú a vierohodnú a teda jej prisudzuje rozhodujúcu dôkaznú silu, dostatočnú na preukázanie viny obžalovaného a to i v spôsobe spáchania skutku.

Súd hodnotí dôkazy z hľadiska ich zákonnosti, závažnosti, pravdivosti a vierohodnosti a to každý jednotlivo, ale zároveň v ich súhrne. Pri hodnotení výpovedi svedka skúma súd, či je logická, či sa svedok neodchyľuje od svojej prechádzajúcej výpovede, pričom v prípade odchýlok musí zisťovať, prečo k nim vo výpovedi svedka dochádza.

Toto vo výpovedi poškodeného nebolo zistené.

Poškodený v jednotlivých fázach trestného konania v podstatných bodoch zhodne popísal priebeh incidentu a potvrdil skutočnosti, ktoré boli i podkladom i pre výrokovú časť rozsudku vo vzťahu k protiprávnemu konaniu obžalovaného.

Poškodený bol v prípravnom konaní viackrát vypočutý - následne poškodený bol vypočutý i pred súdom - vypovedal tak v trestnom konaní opakovane. Jeho výpovede boli identické v tých častiach, na základe ktorých súd mohol konštatovať protiprávne konanie obžalovaného.

Preukázanie takto zisteného skutkového stavu veci a okolnosti, ktoré predchádzali spáchaniu tohto trestného činu, i jeho konkrétne následné spáchanie boli teda na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané vyššie uvedenými dôkazmi. Na základe vykonania a zhodnotenia týchto dôkazov týkajúcich sa skutkového zistenia predmetného trestného činu

-5- B5-3T/31/2018

dospel súd k záveru, že skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný a to tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

#### Právny stav veci

Súd mal za to, že obžalovaný svojím protiprávnym konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d/ Tr.zák. účinného od 06.augusta 2024 - pretože si prisvojil cudziu vec - mobilný telefón, tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorý ju mal iný pri sebe - poškodený.

Ako už súd vyššie podrobne rozviedol predmetný skutkový stav - pokiaľ išlo o predmetný mobilný telefón poškodeného tento si prisvojil. Pre obžalovaného išlo tak o cudziu vec, ktorá mu nepatrila. Vlastníkom predmetnej veci bol poškodený. Predmetnej veci sa obžalovaný zmocnil - t.j. išlo tak pre neho o cudziu vec, ktorá mu nepatrila a túto si prisvojil (ustanovenie § 130 ods. 4 Tr.zák.) - t.j. odňal veci z dispozície vlastníka, ktorý bol ňou oprávnený nakladať bez jeho súhlasu a s úmyslom s ňou nakladať ako s vecou vlastnou.

Predmetnú vec mal poškodený pri sebe (opätovne súd v podrobnostiach poukazuje na skutkový stav veci vyššie rozvedený) - t.j. vo vrecku nohavíc a odtiaľ predmetnú vec obžalovaný odcudzil.

Z hľadiska subjektívnej stránky zákon vyžaduje, aby všetky znaky objektívnej stránky uvedené vyššie boli pokryté úmyslom páchatela, pričom zákon rozlišuje priamy a nepriamy úmysel.

Konanie obžalovaného súd vyhodnotil ako úmyselné podľa § 15 písm. a/ Tr. zák. Obžalovaný konal ako trestne zodpovedný subjekt. Obžalovaný vedel plne rozpoznať v čase spáchania skutku protiprávnosť svojho konania a zároveň bol plne schopný chápať zmysel trestného konania.

Predmetný mobilný telefón bol z jeho strany odcudzený za účelom jeho odpredaja a získania finančných prostriedkov - ktoré za jeho predaj získal. Sám obžalovaný vypovedal, že mobilný telefón predal za 80 eur inej osobe.

Podľa obžaloby, ktorá bola podaná prokurátorom dňa 03.mája 2018 - bolo v nej konštatované, že obžalovaný svojím protiprávnym konaním navyše predmetný čin dokonal, že bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý. V tomto smere tak ako prokurátor modifikoval obžalobu s prihliadnutím na novelu Trestného zákona účinnú od 06.augusta 2024 - tak i súd mal za to, že predmetnú krádež podľa § 212 ods. 1 písm. f/ Tr.zák. vypustil.

#### K výroku o treste

V predmetnej veci s prihliadnutím na novelu Trestného zákona účinnú od 06.augusta 2024 (zákon č. 40/2024 Z.z.) súd využil ustanovenie § 2 ods. 2 Tr.por.

Podľa § 2 ods. 2 Tr.zák. páchateľovi možno uložiť taký druh trestu, ktorý dovoľuje uložiť zákon účinný v čase, keď sa o trestnom čine rozhoduje, ak je pre páchateľa priaznivejšie.  
-6- B5-3T/31/2018

šie.

Ustanovenie o časovej pôsobnosti upravuje možnú konkurenciu viacerých zákonov tak, že pri posudzovaní trestnosti činu a ukladaní trestu sa použije ten zákon, ktorý je pre obžalovaného priaznivejší. Súd tiež poznamenáva, že pri posudzovaní, ktorý zákon je pre obžalovanú priaznivejší je nevyhnutné tieto porovnať a posúdiť ako celok. Je nevyhnutné vždy uvážiť, či použitie toho ktorého zákona je pre obvineného priaznivejšie vcelku, t.j. tak z hľadiska ustanovení osobitnej časti, ako so zreteľom na ustanovenia všeobecnej časti Trestného zákona (bližšie vid' R 19/1962). Je vylúčené posudzovať trestnosť toho istého činu, podľa skoršieho Trestného zákona pri súčasnosti použitia niektorých ustanovení neskoršieho Trestného zákona (bližšie vid' R 12/1993). Podstata je, že vždy (za každých okolností) je potrebné podľa vyššie uvedeného použiť ten ktorý zákon, ako celok (nie na niektorú časť skorší a inú časť neskorší Trestný zákon).

Základná trestná sadzba pri predmetnom žalovanom trestnom čine - zločine je dva roky až osem rokov (na rozdiel do novely Trestného zákona - do 06. augusta 2024 - tri roky až desať rokov).

Vo všeobecnosti je potrebné skonštatovať, že pri ukladaní trestu musí súd vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Túto závažnosť určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia zaraďuje medzi prečiny, zločiny, obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody, alebo povinnosť súdu ukladať len trest odňatia slobody.

Aj keď trestnou sadzbou zákonodarca v súlade so zásadou nulla poena sine lege stanovuje súdu isté mantinely pri jeho rozhodovaní, zároveň mu ponecháva dostatočný priestor pre individualizáciu trestu podľa okolností konkrétneho prípadu. Trest (osobitne trest odňatia slobody) ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Z hodnotového systému právneho štátu je nutné vyvodiť, že sloboda môže byť zachovaná jedine tak, že sa s ňou bude nakladať ako s najvyšším princípom, ktorý nesmie byť obetovaný účelnosti a jednotlivým výhodám.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchateľom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr.zák. páchateľovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr.zák. trest má postihovať iba páchateľa, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

-7- B5-3T/31/2018

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchateľa o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchateľ trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech, ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchateľa alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenie škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery

súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy poškodených trestným činom ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Ustanovenie § 34 ods. 1 Tr.zák. o účele trestu je spolu s ustanovením § 34 ods. 4 Tr.zák. základným vodidlom pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Z hľadiska týchto ustanovení - uložený trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň trest vyjadrí morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Závery na primeranosť a najmä zákonnosť postihu páchatela trestného činu sa musia opierať o skutočný stav vecí a musia z neho vyplývať.

Súd vo veci sa oboznámil s odpisom registra trestov a návazne na predmetný listinný dôkaz si zabezpečil jednotlivé spisy.

Teraz žalovaný skutok ako už bolo vyššie konštatované bol dokonaný dňa 01.októbra 2016.

Do úvahy tak prichádzalo ukládanie súhrnného trestu odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Tr.zák. podľa ktorého ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Predmetné ukládanie súhrnného trestu prichádzalo do úvahy vo vzťahu:

-k rozsudku Okresného súdu Bratislava II, pod sp.zn. 4T/80/2017, zo dňa 14.septembra 2021, právoplatný dňa 14.septembra 2021 - skutok bol dokonaný dňa 06.septembra 2016

- k trestnému rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda, sp.zn. 1T/133/2016, zo dňa 27.decembra 2016, právoplatný dňa 31.januára 2017 - skutok bol dokonaný dňa 12.júla 2016 a trestný rozkaz bol doručený dňa 20.januára 2017

-k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava III, sp.zn. 2T/32/2018, zo dňa 22.júna 2018, právoplatný dňa 28.júla 2018 - skutok bol dokonaný dňa 16.augusta 2016

-8- B5-3T/31/2018

-k rozsudku Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 1T/43/2018, zo dňa 26.augusta 2020, právoplatný dňa 26.augusta 2020 - skutok bol dokonaný dňa 27.novembra 2016

-k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 0T/6/2017, zo dňa 11.januára 2017, právoplatný dňa 11.januára 2017 - skutok bol dokonaný dňa 09.januára 2017, trestný rozkaz bol doručený dňa 09.januára 2017.

1/ Potrebné vo veci je konštatovať, že skutok ako už bolo konštatované bol dokonaný dňa 01.októbra 2016, rozsudok vo veci bol vyhlásený dňa 13.októbra 2025 - t.j. temer po deviatich rokoch - kedy prihliadol na judikatúru v súvislosti s dĺžkou konania.

Podľa judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - R 10/2011 - dĺžka konania, ktoré s prihliadnutím na obťažnosť veci, postoj obvineného k trestnému stíhaniu a procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu výrazne a neprimerane presahuje dĺžku konania v porovnateľných veciach, je takou okolnosťou prípadu, ktorá môže odôvodniť pri ukladaní trestu použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 1 Tr.zák. a uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom.

Štát prostredníctvom orgánov k tomu určených rozhoduje o obvinených z trestných činov a zaisťuje prípadné potrestanie páchatelov. Rozhodovanie o vine a treste v rámci trestného konania je nielen právom, ale predovšetkým povinnosťou týchto orgánov.

Judikatúra súdu je v tomto ohľade jednoznačná v tom smere, že zmiernenie trestu z dôvodu neprimeranosti dĺžky konania v zásade zbavuje jednotlivca jeho postavenia obete v zmysle článku 36 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej Dohovor) za predpokladu, že vnútroštátne orgány uznajú, či už výslovne alebo v podstate veci, že šlo o porušenie Dohovoru a uskutočnia nápravu.

V tomto smere súd preto dospel k záveru, že s prihliadnutím i na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR v obdobných veciach (napr. sp.zn. 5 To/8/2011, sp.zn. 1 Tdo/1/2015) - ako i judikát NS SR - vyššie citovaný (R 10/2011) - aplikoval ustanovenia § 42, 44 Tr.zák. - táto okolnosť je preto možným prostriedkom nápravy a ide tak o využitie tohto ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Vyššie predmetné použil tak primerane a to v tom smere - že neaplikoval mimoriadne zníženie trestu, ale že v danom prípade - upustil od uloženia súhrnných trestov.

Súd - porušenie práva obžalovaného na prejednanie veci v primeranej lehote kompenzoval preto takýmto výrokom v súvislosti, že neuložil trest ako taký - ale, že súd upustil od uloženia súhrnných trestov a za predmetný žalovaný skutok neukladal trest.

2/ Pokiaľ išlo o žalovaný skutok - naplnené boli zákonné znaky prečinu podľa § 212 ods. 1 písm. d/ Tr.zák. - kde je zákonná trestná sadzba až na dva roky.

3/ mobilný telefón bol vrátený v prípravnom konaní.

V danej predmetnej veci súd preto aplikoval ustanovenie § 42, 44 Tr.zák. - upustil od uloženého súhrnného trestu vo vzťahu k obžalovanému.

-9- B5-3T/31/2018

Podľa § 44 Tr.zák. - súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Súd mal za to, že k náprave obžalovaného postačilo podľa názoru súdu, že sa viedlo voči nemu trestné stíhanie, vec sa prejedнала pred súdom a negatívne sa zhodnotilo jeho konanie. Nebolo nutné ukladanie akéhokoľvek druhu trestu. Súd preto v danom prípade postupoval v súlade s ustanovením § 44 Tr.zák. a upustil od uloženia súhrnného trestu - vzhľadom vyššie uvedené rozhodnutia súdov.

Pri takejto úvahe súdu (i napriek tomu, že do úvahy prichádzalo ukladanie súhrnného trestu -- súd vychádzal i z judikatúry Najvyššieho súdu - príkladmo:

-zmyslom ustanovenia § 44 Tr. zák. je zabrániť nadbytočne dlhému výkonu trestu odňatia slobody - ak účelu trestu vzhľadom k osobe páchatel'a možno dosiahnuť už výkon trestu odňatia slobody uloženého predchádzajúcim rozsudkom ( primerane NS ČSSR - 4 Tz 14/1966),

-pri upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. platia všeobecné zásady pre výmeru trestu. Najmä je nutné zhodnotiť stupeň spoločenskej nebezpečnosti prejednávanej i predchádzajúcu trestnú činnosť, pomery páchatel'a a možnosť jeho nápravy, a to i so zreteľom k tomu, ako doterajší výkon trestu uloženého skorším rozsudkom plní svoj účel (primerane NS ČSR - 6 Tz 35/1970).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom tunajšieho súdu.